



# مافی پەنادراوہ کان لە ئیسلامدا

نووسینی :

أ.د. ئیبراهیم سەلاح ئە لەھودھود

ئەندامی کۆرپەندی توێژینەوہ ئیسلامیەکان - جیگری سەرۆکی زانکۆی ئەزھەر

سەرپەرشتی و پیشکەشکردنی

أ.د. مەحمەد عەبدەلفەژا ئەلقەس

ئەندامی دەستەئە گەورە زانایان و جیگری سەرۆکی ریکخراوی جیھانی دەرچووانی ئەزھەر

وەرگیرانی :

د. عێرفان رەشید شەریف

بەرپرسی بەشی دیراسات و توێژینەوہ ئە یەکییتی زانایان

ئەندامی ئە نجومەنی بالای فەتوای هەریمی کوردستان

پیداچوونەوہی :

د. عەبدوئەلا مەلا سەعید وەیس

سەرۆکی یەکییتی زانایانی ئایینی ئیسلامی کوردستان

# مافی په نادراوه گان له نیسلا مدا

لووهینی:

ا.د. لیبیر اهییم م.الاح له لیلوهوود

له نندلی کوربه نندی توپلرینه موه ایسلا په کون- چیکری سرورگی زانکوی لغزه سر

م.د.ر.ل.د.ر.شتی و پیشکا اشکر للی

ا.د. موحامد م.د.ع.الینوئذ.انزل له مقوهی

له نندلی خطسته ی گموره زاناین و چیکری سرورگی ریکش لوی جیدانی صرحووانی لغزه سر

وه رگیرالی:

د.عیر فلان رشید ش.اریف

بهر دیمی بهگن دیر اسکتا و توپلرینه موه له په کیانی زانایین

له نندلی نه نه موه مانی بالای له اتوای هلمرین کور دستان

پیدا چوو د موهی:

د.ع.الینوئلا م.د.ع.عید و عیسی

م.د.ر.وکی یانکیته زانایین لیلی له اسلامی کور دستان

اریل \_ کور دستان



ڈیہ بلوگر اوپنکلی

پبلیشرز زانجان لیبیری لیبریری کورڈسٹان

صفحہ ۶۵ (۶۵)

الکتاب: حقوق المسلمین فی الإسلام

المؤلف: ا.د. پریم صلاح اللہ - ریسرچر جامعہ الأزهر الأبیج

تعلیم و مراجعة: ا.د. محمد عبدالقاسم نقوی - لیب ریسرچر جامعہ الأزهر.

الترجمة الی انگریزی: د. عرفان رشید کریم - مسؤل مکتب فرائد و بحوث اتحاد

علماء فہم اسلامی

مراجعة: ڈاکٹر عبداللہ سعید سی - ریسرچر اتحاد علماء الفہم اسلامی فی کورڈسٹان.

سنة الترجمة: ۲۰۲۰ م - ۱۴۴۱ھ .

ملفوظات: لخبمہ لمللہ لخریجی الأزهر - للولع الالکرونی: [www.waag-azhar.org](http://www.waag-azhar.org)

اتحاد علماء فہم اسلامی فی کورڈسٹان - للولع الالکرونی: [www.zanayan.org](http://www.zanayan.org)

ملفوظات الملبح محفوظہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ



## له م کتیبهدا:

تیشک دهخریته سهر مافی په نادراوه کان له ئیسلامدا، که له لایه ن گروهه توندرویه کان مافی په نادراوه کان پیشیل دهکریته و بی ریزیان بهرامبهر نه نجام ددهریته، نوسهر ویرای روون کردنه وهی زاروهی په نادراوه، هه لوهسته له سهر کرداره کانی پیغه مبهری ئیسلام موحه ممه د (د.خ) و یاوه رانی دهکا، که چو ن هه لسوکه وتیان له گه ل په نادراوه کاندا کردووه، ژماره یه ک مافی په نادراوه کانیش روون دهکاته وه که گرن گترینیان بریته یه له: مافی پاراستنی مرو قایه تی و نازادی بیرو باوه رو جیبه جی کردنی دروشمه کانی ئاینی و دادپه روه ری و مامه له کردنی جوان و پاراستنی خوین و مال و شه ره فیان له هه ر جو ره ده ستریزیه ک و هه روه ها تیشک ده خاته سهر هه موو نه و لیکنده وه هه لانه ی بو ده قه کان کراون له هه مبه ر په نادراوه کان..

## به‌ناوی خودای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

### پیشه‌کی

#### أ. د. محمد عبد الفضیل القوصی

له هەر بابەتیکدا که تیروانینی جیاواز هەلبگرئ، مروّف خۆی له نیوان دوو لایه‌ندا ده‌بینتەوه، هەر یه‌که‌یان دژ به به‌رامبه‌رکه‌ی وه‌ستاوه، به جوړئ هەر یه‌کیکیان به‌رامبه‌رکه‌ی ده‌سپرتەوه و به یه‌کجاری له ناوی ده‌بات به‌بئ به‌رامبه‌ری و تەکارئ، ئەمه چۆن روو نادات له کاتیکدا هەر یه‌کیکیان به‌چاوی کینه‌وه. جگه له ره‌شی له‌سه‌ر ره‌شی و خراپی له‌سه‌ر خراپی، هیچی تر نابینئ له‌به‌رامبه‌رکه‌یدا، دواچار گ‌فتوگۆی نیوانیان سه‌رراستی و لئیبورده‌یی و ئیوه‌ندگی‌ری له‌ده‌ست ده‌دات.

میژووی بی‌ری ئیسلامی له سه‌رجه‌م سه‌رده‌مه‌کانیدا. له میان‌ه‌ی تیگه‌شتنی ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌دا به لای که‌ژاوه‌یه‌ک له هه‌له‌شه‌یی تیگه‌شتن و ده‌ستگرتن به مه‌نه‌جی تیگه‌شتنی رووکه‌شییانه‌دا بۆ ده‌قه پیرۆز مه‌کان، تئیه‌ریوه، به بئ ئاو‌ردانه‌وه به‌لای قولایی ده‌قه‌کان و ئاماژه زانستی و شه‌رعی و ره‌وانیژی‌یه‌کانیاندا، ئەمه‌ش بووه به هۆی پشتگو‌یخستنی به‌شی "جوانی" له قورئانی پیرۆزدا -به پنی دهربرینه‌که‌ی پیشه‌وا زه‌رکه‌شی- ئەو به‌شه‌ی که خۆی ده‌بینتەوه له مه‌جاز و لیکدانه‌وه په‌ی بردن به قولایی بیت و وشه‌و ئاماژه‌کاندا، به‌لکو تیگه‌شتنه رووکه‌شییه‌که‌ی خۆیان کردوه به پیوه‌ریک که راستی و درووستی باوه‌ر و په‌رستش و مامه‌له‌کانی پئ بیپو‌ری، به جوړئ که دل‌ه‌کان پئی ته‌نگ ده‌بن و لئی دوور ده‌که‌ونه‌وه!

هەر له‌م روانگه رووکه‌شگه‌رایه‌وه چه‌ند دهرگایه‌کی فراوانی خراپه له فیکری ئیسلامیدا به‌لکو له میژووی ئیسلامیدا کرانه‌وه، ئەویش له ریگه‌ی چه‌ن ریچکه و ری‌بازیک‌ی فیکری پیچ و پلوچه‌وه:

\* یهکه میان: دهرگای "به کافر کردن"ه، که دواتر وهرگیرا به خوین و تهرم له ژیر سایه ئه تئگه شتنه خراپه دا، دواتر به خیرایی نوکی شمشیره کانی ئیرهاب له ژیر ئه سئیره تاریکانهوه بهرز بوونهوه و تهر و وشکی پیکهوه سووتاند، ئایینی ئیسلامی تیکرا به رهنگی خوین رنگ کرد، که له راستیدا ئایینی میهره بانی و ئارامیه، وشه ئیسلام که پیشتر کللی دل و روهکان بوو، بوو به ئامرازیک بو داخستن دلهکان و ترساندن و توقاندن، وه له ئه ندیشه ی زورینه ی خه لکدا په یوه ست بووه به خوین و تهرمه وه.

دوهمیان: بریتیه زالبوونی "رووکشه کان" به سهر قولاییه کاندا، وه بالادهستی رووکاره کان به سهر کرؤکداو زالبوونی توکل به سهر ناخه شاروه کاندا، ئهمهش له توندی عه قل و وشکی دلهکان و زبری هه لسوکهوت و رهقی مامه له کاندا رهنگی داوه نه وه، وه له کو تاییدا بووه به هوی نغزو بوون و وشک بوونی هه ست و سوزه کان.

سئیه میان: ئهم "رووکشه گرابی"یه، له سهرده می خوماندا رارهوئیکی ترسناکتر و کاریگرتری گرتووه، ئهمهش له کاتیکدا کومه لیک ناراسته ی فیکری وا گومان ده بن له م سهرده مه دا که پابه ندبوون و چاک بوونی کومه لگا به ند نیه به چه سپاندنی پیوانه ی حه ق و راستی له سهرتاسه ری گهردووندا، به لکو به ند به گرتنه دهستی ده سه لاتوه.

به م جوړه رووکشه گرابی له تئگه شتنی دهقه پیروزه کاندا له سیاسه تیکی شه رعیه وه بوو به یاریه کی سیاسی، به جوړی که ئه وه دهقانه له گه ل ئه رووداوانه ی پیوه ی په یوه ست بوون له میژووی ئیسلامیدا، به مه به ست به کاره نیران و له مه به سته بالاکانی خوی لادران تا بوو به ئامرازیک بو به زاندنی لایه نیکی دیاریکراو، ئهم تئگه شتنه به جوړیکی سه یر ئاین به پاکي و بیگه ردی خویه وه، تیکه ل دهکات له گه ل گه مه ی سیاسه ت و فیل و داوه کانی.

دله نیم: ئایا ئه وانه ناگاداری ئه وه په نده عه ربیه په رهیکه مه نه نین که دله ی: (دژ، دژ راده کیشی)؟! نازانن که زیاده رموی ده بیته مایه ی زیاده رموی زیاتر؟! نیشتمان چیر به رگه ی بلنسه و پریشکی زیاتر ناگری.

دواتر دهئیم: ئهگهر ئهو قسهیهی ابن حزم ی ئهندهلوسی راست بی که له (طوق الحمامة) دا دهفرمووی: "دژهکان هاوتای پهکترن"، واته همدووکیان له پهگرتندا پهکسانن، ئهوا پهکیک له راستترین راستیهکان ئهوهیه که ئیمه لهوپهری پئویستیمانداين بو گوتاریکی ئایینی جوان، تئیدا به کۆدهستی ههمومان دستبگرین به ناوهندگیریهکهوه که جوانی دژیهکهکان کۆ بکاتهوه و ناشرینییهکانی دوور بخاتهوه، بویه نابی نهگورهکانی ئاین بفهوتینرین له پیناو گورواوهکانی عهقلدا، وه نابی نهگوره عهقلیهکان بفهوتینرین له پیناو رووکهشگرايیدا، بهلکو پئویسته له پیکهوهبهسترانی جوانیهکانیهوه سیاقیکی نئوهندگیری دروست بی که کۆکهروهوی همدوو لایهن بی، لهسر بنهمای هاریکاری و تهواوکاری، هس بویه ئهم نئوهندگیریه تاکه دستهبهریه بو کوراندنهوی گری فیتنه و گیرانهوی ئوممهت بو ناوهندگیریهکی دوور له زیادهروهوی و کوتروهوی، هس وهک ریگایهکی راسته، که کهشتیهکه دهگهینئ به کهناری ئارامی، وه سیستهمی بههاکان ریک دهخاتهوه و لاریهکانی رهفتار راست دهکاتهوه، ئهمهش راست و رینموونی کراوه.

دواتر ئهئیم: با بهس بی، ئاگری فیتنه ههلمهگیرسینن و پریشک و بلنسهکهی خوش مهکن...!

محمد عبد الفضيل القوصي

القاهرة: ١٤٤٠ هـ



## پیشهکی نوسهر

به ناوی خوای بهخشندهی میهره بان

سوپاس و ستایش بو پهروه دگاری جیهان، که سرجهم گروھی مروقی له یهک مروقموه دروست کردوه، و مک دهنرموئی: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا) [النساء: ۱] واته:

ئهی خه لکینه له خه شم و نارهایی ئهو پهروه دگارتان خو بیاریزن که ئیوهی له تاکه نهفسیک دروست کردوه، هر لهو نهفسهش هاوسهرمهکی بهدی هیناو لهو دووانه پیوان و ژنانی زوری خستوتهوه و بلاوکردهوه، لهو خویه بترسن که له یهکتر داوا دهکن بهناوهینانی ئهوهوه، همول بدن پهیوهندی خزمایه تیش بیاریزن، چونکه بهراستی خوا چاودیره بهسهرتانهوه.

زور جار قورئان مروقیایهتی به دهستهواژهی (الناس) دواندوه، لهوانه: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا) [الحجرات: ۱۳] واته: ئهی خه لکینه! بیگومان نیمه ههمووتانمان لهنیرو مییهک دروستکردوه (کهباوکهئاهم و دایکه حهوایه) و کردوو مانن بهچهندهها گهل و تیره و هوزی جوربهجور، تابهکتر بناسن.

هر بویه جیاوازیه مروبییهکان دهبنه مایهی هاریکاری، نهک یهکتر کوشتن، دهبنه مایهی پهیوهست بوون، نهک لیک دابران، خوی گهورهیش کهونهکهی جیگای جیاوازی تیدا دهبنتهوه، (وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ) [هود: ۱۱۸]، واته:

خۆ ئەگەر پهروهردگارت بپووستایه ئهوه ههموو خهڵکی دهکرد بهیهك تاقم و کۆمهڵ، (بهلام) بهردهوامیش ئهوه خهڵکه جیاوازن لهنیوانی بهکتردا.

زهویش فراوانه بۆ لهخوگرتنی سهرحهم ئهم هههمهرهنگیانه، دهستوره ئیسلامیهکانیش هینده فراوانن که پیکهوه ژیانی تیدا جی بپیتهوه، بهبی هیچ توندروهیهک له بابتهی ماف و ئهرکهکاندا، هیچ توندروهیهک و ستهمیک و زۆرلیکردنیک له ئاییندا نیه.

کاتیکی پێغهمبهری خوا (د.خ) هاته مهدینه ریژهی دانیشتوانی ۱۰۰۰۰ کەس بوو، موسولمانان ۱۵۰۰ کەس، جولهکه ۴۵۰۰ کەس، ئهوانی تریش ناموسولمان و ئههلی کیتاب بوون، وه بهلگهنامهی مهدینه بنهماکانی ژیانی هاوبهشی دانا بۆ شوینکهوتوانی ئایینه جیاوازهکان، تهناهت بۆ ئهوانهش که پهیرهوی ئایینیکی ئاسمانی ناکهن و له ههمان نیشتیمانن، پێغهمبهری خوا (د.خ) کەسی نهچوساندهوه، تهنها یههود نهبیت کاتیکی خیانهته گهورهکهیان نهجام دا و یارمهتی دوژمنان و چاوبرسییهکانیاندا بهسهر ولاتی خویناندا.

لیرهوه دلتیا دهبینهوه که شهریعتی پیروژ مافهکانی دهستههر کردوه بۆ سهرحهم هاونیشتیمانیان و سهردانکهوانی بیباوهریش، مافگهلیک که دروست نیه پینشیل بکرین، ههر ئهمهش یهک دهگریتهوه لهگهڵ جیهانیبوونی ئیسلامدا، بۆیه ئیمهش لهم چهند پهیره پوختهدا مانای "پهنادراو -خاوهن پهیمان- " و مافهکانی روون دهکهینهوه و ئهوه تیروانینهش دهخهینه روو که پێچهوانههی یهکدهنگی زانایانه، له خوای گهوره داواکارین یارمهتیدهرمان بی!

## پیناسه‌ی "أمان"

له ریشه‌ی زمانه‌وانیدا: دهوترئ: "استأمنَ إلیه" : واته: خستوو یه‌تیه پاراستتی خو‌یه‌وه و په‌نای داوه، پاراستوو یه‌تی، "مأمن" واته: شوینی په‌نادان، په‌نادان به‌نده به‌دوو چه‌مکه‌وه: په‌نادر، په‌نادراو.

په‌نادر: ئه‌وه که‌سه‌یه که په‌نای که‌سیکی تر ده‌دات، وه پپو یسته سه‌روک، یان جیگری سه‌روک بی، به‌همان شیوه ئه‌وه لایه‌نانه ده‌گریته‌وه که به‌رپرسن له به‌خشینی فیزا و ناسنامه‌ی ده‌ولت.

په‌نادراو: ئه‌وه که‌سه‌یه که داوای په‌نادانی کردووه بو ئه‌وه‌ی بیته‌ خاکی موسولمانانه‌وه بو ماوه‌یه‌کی دیاریکراو.

ده‌ربرینی په‌نادان: په‌نادان وته و ده‌سته‌واژه‌یه‌کی دیاریکراوی نیه و په‌یه‌وست نیه به‌ده‌ربرینیکی تاییه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها له کاتیکه‌وه بو کاتیکی تر ده‌گورئ، بو‌یه فیزا و ره‌گه‌زنامه به‌په‌نادان داده‌نرئ.

## زورکس به ههله

### له زاراهوی "نه هلی ذمه" تیگه شتون

لهو زارواوهی که زوریک به ههله لئی تیگه شتون زاراهوی "نه هلی ذمه" یه، نهم زاراهویه شهر عناسانی کون به کاریان دهینا بو نهو ناموسولمانانهی که له خاکی ئیسلامدا ده ژیان، نهمش ناونانیکی جوانه، کهواته نه هلی ذمه نه هلی پهیمان و په نادانن، له بهر نه وهی له په نای پیغهمبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت) و موسولماناندا ده بن، واته: به همیشهی له سهر پهیمان و له پاراستنی ئهواندان.

له صحیح ی ئیمامی مسلمدا هاتووه که پیغهمبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت) وهسیهتی کردووه بو هر ئهمیری که نار دیتی بو جهاد:

(وَإِذَا حَاصِرَتْ أَهْلَ حِصْنٍ فَأَرَادُوكَ أَنْ تَجْعَلَ لَهُمْ ذِمَّةَ اللَّهِ، وَذِمَّةَ نَبِيِّهِ، فَلَا تَجْعَلَ لَهُمْ ذِمَّةَ اللَّهِ، وَلَا ذِمَّةَ نَبِيِّهِ، وَلَكِنْ اجْعَلْ لَهُمْ ذِمَّتَكَ وَذِمَّةَ أَصْحَابِكَ، فَإِنَّكُمْ أَنْ تُخْفِرُوا ذِمَّتَكُمْ وَذِمَّةَ أَصْحَابِكُمْ أَهْوَنُ مِنْ أَنْ تُخْفِرُوا ذِمَّةَ اللَّهِ وَذِمَّةَ رَسُولِهِ)

واته: نه گهر خه لکی ناو قه لایه کت گهمارودا و ویستیان په نای خوا و پیغهمبهریان (درودی خوی له سهر بیت) پی ببه خشی، تو په نای خوی گه وره و پیغهمبهریان (درودی خوی له سهر بیت) پی ببه خشی، به لکو په نای خوت و هاوه له کانتی پی ببه خشسه، چونکه

ئێوه ئەگەر پهیمانی خۆتان و هاوه‌له‌کانتان بشکینن - له کاتی‌کدا که داخواریکی پهیمان شکاندن هه‌بێ، وه‌ک غه‌در و خیانه‌تی که‌سانی پهنادراو - زۆر ئاسانتره له‌وه‌ی پهیمانی خاوا پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (درودی خاوی له‌ سه‌ر بی‌ت) بشکینن.

چوار پیشه‌وا پایه‌به‌رزه‌که و پیشه‌واکانی تریش هه‌ر له‌سه‌ر ئەمه‌ روشتوون به‌ درێژایی میژوو، پهیمانی خاوی گه‌وره و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ییان پاراستوو له‌گه‌ڵ ناموس‌لمانه‌کاندا، هه‌تا چه‌ن ده‌سته و کۆمه‌ڵیکی تووند‌ره‌و په‌یدا بوون که دژایه‌تی پهنادراوانیان ده‌کرد.

## مافہ گشتیہ کانی

### ناموسلمان له خاکی ئیسلامدا

چہند مافیکی گشتی ہہیہ کہ شہریعت دانی پیدا ناوہ بو ناموسولمانہکان له خاکی ئیسلامدا، جا چ ہاونیشتمانی بن یان نا، ئەو مافانہش بہم جوړہیہ:

۱- مافگہلئیک سہبارت بہ پاراستنی مروفاہیتیان: قورئانی پیروژ بہ ئاشکرا وەک ئاشکراییی خوړ له ناوہراستی روژدا دەری خستووہ، کاتیک دەفہرموونیت: (وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاہُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاہُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاہُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا) [الإسراء: ۷۰]، واتہ: بہراستی ئیمہ ریزمان له نہوی ئادہم گرتووہو بہسەر وشکانی و دەریادا (بہ جوړہہا ہوکاری گواستنہوہ) ہہلمان گرتوون، له رزق و روژی پوخت و چاکی جوړاو جوړ بہہرہوہرمان کردوون، بہراستی ئیمہ ریزی زیادہی ئەوانمان داوہ بہسەر زوړبہی ئەو بەدی ہینراوانہدا کہ دروستمان کردوون.

دہستہواژہ کہ گشتگیرہ، سہر جہم مروفہکان دەگریتہوہ، بی گویدانہ بیروباوہر و رچہلہکیان، سا بو ہیچ کەس درووست نیہ سووکایہتی بہ کەسئیک بکات کہ خوای گہورہ ریزی لی ناوہ.

ہہروہا بہشئیک له پاراستنی ریز و شکویان، رچاوکردنی ہہست و سوژہکانیانہ، گفتوگوکردنہ لہگہلئیان بہ جوانترین شیوہ (وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ) [العنکبوت: ۴۶]

گفتوگو مہکن لہگہل خواونی کتیبہ ئاسمانیہکاندا مہگر بہجوانترین شیوہ نہبیت، ہہروہا سوکایہتی نہکردنہ بہ بیروباوہرہکانیان، قورئانی پیروژ بہ رادہیہک جہختی لہسەر ئەم مافہیان کردووہتہوہ کہ حہرامی کردووہ جوین بہ

خو او منده کانیان بدری، و مک ده فمر مووی: (وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ) [الأنعام: ۱۰۸]

جوین مه دن بهو بتانه ی که ئهوان ده پیرستن جگه له خوا، نه وه کو ئه وانیش به ناحق و به نه فامی جوین بدن به خوا.

موسولمانانیش همیشه ره چاوی ریژ و شکوی ناموسولمانه کانیان کردوه، ئه مهش به روونی درده که ویت لهو رووداوه ی که له نیوان پی شهوا عومری کوری خهتاب و محمدی کوری عه مری کوری عاص دا رووی دا، کاتیک قیبتیهک سکاالی له دست محمدی کوری عه مری کوری عاص کرد که شه لاقی لیداوه و پی و تووه: بخو دهی! من کوری دوو به ریژه کم! بویه عومری کوری خهتاب فرمانی به عمر کرد که کوره که ی بهینته لای، کاتیک هات نیمامی عومر فمر مووی: کوا میسر بیه که؟ جا گوچانه که ی دایه دست بیه وه و فمر مووی: ئه وه گوچانه که یه، له کوری دوو به ریژه که بده، ئه ویش به توندی لئی دا.

۲- مافی نازادی بیرو باوهر: ئیسلام هر گیز زور له کس ناکات موسولمان بیت، له میژووی ئیسلامیشدا هر گیز رووی نهداوه که سیک زوری لیکرابی بو ئه وه ی بیته ناو ئیسلامه وه، خوی گه و ره فمر مووی هتی: (وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ) [یونس: ۹۹] واته: خو ئه گهر په وهر دگارت بیویستایه (دهیتوانی به زور و به ناچاری هر هه موو دانیشتوانی سهر زه وی باوهر بهینن، جا ئایا تو ئه ته وی زور له خه لکی بکه ی بو ئه وه ی بروادار بن؟!)

هه و هه فمر مووی هتی: (لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ) [البقرة: ۲۵۶] واته: هیچ جوړه زور کر دنیک له ئایندا نیه.

هسروه ها دهفهرموویت: (وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ) [الكهف: ۲۹] واته: پنیان بلئ: حهق هسر ئهوهیه كه له لایهن پهرومردگار تانهوه بو تان رموانهكراوه، جا ئهوهی دهیهوویت با باومر بهنیئت و ئهوهی دهیهوویت با كافرو بی باومر بیئت.

۳- مافی جیبهجی كردنی دروشمه ئاینیهكان و كار كردن به شمریعه ته كه بیان: ئه مانهش به شیکن له باری كهسی و ژیانی كومه لایه تیپانهوه، وه زانایانیش جهختیان كرده وه تهوه له سهر ئهوهی كه حد یان له سهر جیبهجی ناكړی، مه مر له بابته كدا كه لای خویشیان حهرام بیئت، نهك بابته تیک كه خوین پنیان حه لال بیئت، وهك: خوار دنهوهی مهی و خوار دنی گوشتی بهراز.

۴- مافی دادپهرومیری: ئیسلام له سهر دادپهرومیری وه ستاوه، خوی گهوره دهفهرموویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ عَلَىٰ آلَا تَعْدَلُوا اِعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ) [المائدة: ۸] واته: نهی ئهوانه ی باومر تان هیناوه، زور به چاکی شایه تی دادپهرومیرانه بدن له بهر خوا، رق و دوژمنایه تی هیچ كهس لایه نیک هملتان نه نیئت، كه له دادپهرومیری لای بدن، دادپهرومیرن، ئهوه نزیكتره له تهقواو خواناسیهوه، دهی كهواته له خوا ترس و پاریزكار بن، چونكه به راستی خوا ئاگاداره بهو كارو كرده وهیهی كه دهیكمن.

له فهرمووده شیدا هاتوه پیغمبهری خوا (د.خ) دهفهرموویت: (أَلَا مَنْ ظَلَمَ مُعَاهِدًا، أَوْ انْتَقَصَهُ، أَوْ كَلَفَهُ فَوْقَ طَاقَتِهِ، أَوْ أَخَذَ مِنْهُ شَيْئًا بِغَيْرِ طِيبِ نَفْسٍ، فَأَنَا حَاجِبُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) [رواه: أبو داود (۳۰۵۲)]، واته: هسر كهس ستم له پهنادراویك بكات، یان مافی بخوات، یان ئسركیكی بخاته سس كه له سسرو توانایهوه بی، یان شتیکی لی ببا بهبی رهمهندی خوی، ئهوا من روو بهرووی دهبمهوه له قیامه تدا.



ئهو رووداوانهش که په یوهستن به دادپهروهری موسولمانان له گهل ناموسولمانهکاندا له سایه‌ی دهولته‌ی ئیسلامیدا، له ههژمار نایمن، له بهر زوری و بهر بلاوییان.

۵- مافی پاراستنی خوین و مال و شهره‌فیان: ئیسلام مافه بنچینه‌یه‌یه‌کان ده‌پاریزی، وهک پاراستنی نه‌فس و مال و شهره‌ف و عه‌قل، جیاوازی موسولمان و ناموسولمان نیه، جیاوازی هاو‌نیشتمانی و کهسانی تر نیه، به‌لگه شهرعیه‌یه‌کانیش زورن له سهر ئهم بابته، بو نمونه ئهو فهرمووده‌یه‌ی که ده‌فهرمووی: (مَنْ قَتَلَ مُعَاهِدًا لَمْ يَرَحْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ، وَإِنَّ رِيحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا) [رواه: البخاري (۳۱۶۶)]، واته: هر کهس خاوه‌ن په‌یمانیک بکوژیت، بونی به‌ههشت ناکات، هر چه‌نده بونی به‌ههشت چل ساله ری دهر و.

بویه دروست نیه نازاری ناموسولمان بدری به ناحق، وهک: هه‌تک کردنی شهره‌فی، یان ده‌ستدریزی کردنه سهر خوی و مال و سامانی، له فهرمووده‌ا هاتووه: (هر کهس نازاری خاوه‌ن په‌یمانیک بدات، نازاری منی داوه، هر که‌سیش نازاری من بدات، نازاری خوی گه‌وره‌ی داوه) [رواه الإمام السیوطی فی الجامع الصغیر (۸۲۷۰)]

هر نه‌وه‌نده به‌سه که پیغه‌مبه‌ری خوا (د.خ) بهر امبه‌ر که‌سینک ده‌ه‌ستینه‌توه که سته‌می له خاوه‌ن په‌یمانیک کردی وهک لئوه‌ی گنیراوه‌توه: (هر کهس نازاری خاوه‌ن په‌یمانیک بدات، من دوژمنی ئهم، هر که‌سیش من دوژمنی بم، له روژی قیامه‌ندا ده‌بیه‌زینم)

ده‌گنیرینه‌توه که پیاویکی موسولمان پیاویکی خاوه‌ن په‌یمانی کوشت، نه‌مه‌ش گه‌یه‌نرا به پیغه‌مبه‌ری خوا (د.خ) نه‌ویش فهرمووی: (أَنَا أَحَقُّ مَنْ أَوْفَى بِدِمَّتِهِ، ثُمَّ أَمْرٌ بِهِ فُقُتِلَ) [رواه الدارقطني فی السنن (۱۶۷)] واته: من راستترینی خاوه‌ن په‌یمان و بلینه‌کانم، دواتر فهرمانی دا، پیاوه‌که کوژرایه‌وه.

ههروهها چوار پېشهوا پایهبرزه که شوینی پیغمبهری خوا (د.خ) کهوتن لهو بابتهدا، له خیلافتی پېشهوا عومهری کوری خهتتادا پیاویکی هۆزی "بکر"، پیاویکی خاوهن پهیمانی کوشت له حیره، پېشهوا عومهریش فهرمانی دا به رادهست کردنی پیاوهکه بۆ کهس و کاری کوژراوهکه بۆ ئهوهی بیکوژنهوه، رادهستیان کرا و ئهوانیش کوشتیانهوه.

له سهردهمی پېشهوا عهلی کوری ئهبوتالیبیشدا پیاویکی موسولمان هینرایه خزمهتی، که پیاویکی خاوهن پهیمانی کوشتبوو، بهلگهی لهسهر ساغ کرایهوه و فهرمان درا به کوشتنهوهی، دواتر برای خاوهن پهیمانهکه هات، وتی: من لئی خوش بووم، پېشهوا عهلی کوری ئهبوتالیبیش فهرمووی: رهنگه هه رهشهیان لیکردبی و ترساندییانت، وتی: نا، بهلام کوشتنهوهی بکوژهکه براکهمم بۆ ناگیریتهوه، قهرهبووم بۆ بکهنهوه، من رازی بووم، ئهویش فهرمووی: تو زانتری، پهیمانی هه کهسپشمان له ئهستودا بی، ئهوا خوینی و هکو خوینی خومان و خوینبایی و هکو خوینبایی خومانه [رواه البیهقی فی السنن الکبری ۸/۳۴]

۶- مافی پاراستیان له دهستدریژی: پنیوسته لهسهر دهولهتی ئیسلامی ناموسولمانان بیاریزی له هه هیرشیک دهرهکی، بهلکو پنیوسته بهرگریان لی بکات له هه شتیک زیانان پی بگهیهنیت و شهریان بۆ بکات، ئهههش بۆ ئهبو عوبهیدهی جهراچ رووی داوه کاتیک فهتھی شامی کرد، جگه لهویش بۆ چهند خاوهن دهسهلات و ئهمیرییک رووی داوه.

چهند جوانه ئه قسهیهی پېشهوا قهرافی که دهفهرموویت: (پهیمانی ذمه رهچاو کردنی مافگهلیکمان لهسهر پنیوست دهکا، چونکه ئهوانه له سایهی ئیمهدان، له چاودیری ئیمهدان، له پاراستنی خوی گهوره و پیغمبهری خوا (د.خ) و ئایینی ئیسلامدان، جا بویه هه کهس دهستدریژی بکاته سهریان به وشهیهک بیت یان غهیهت کردنی کهسیکیان بی یان هه جوړه نازاریکیان بدات یان یارمهتی

کردنی ئهمانه بدات، ئهوا په نادانی خوی گهوره و پیغمبرهکمی (د.خ) و ئایینی ئیسلامی نهپار استوه.

پیشهوا عومری کوری خهتابیش (رهزای خوی لی بی) پرساری له وهفدهکان دهکرد سهارمت به بار و دوخی ئههلی ذمه، ئهوانیش دهیان فهرموو: تنها وهفاداریمان لی بینون لهسهر پهیمانکه بیان.

۷- مافی مامهلهی جوان: بنهمای سهرکی له مامهلهی ناموسولماندا قورئانی پیروز چه سپاندوویتهی، که دهفهرموویت: (لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ) [الممتحنة: ۸]

واته: خوی گهوره قهدهغهی ئهوهتان لی ناکات که چاک رهفتاری و دادپهرومری بکن له گهل ئهو کهسانه دا که جهنگیان له دژ نهکردون و دژایهتی ئاینیان نهکردون و له شوینهوارتان دهریان نهکردون، چونکه بهراستی خوا دادپهرومرا نی خوش دهویت.

پیشهوا قهرافی مبهستی ئایهته که له چاکهکاری روون دهکاتوه و دهفهرموویت: بهزمی به لاوازمکانیاندا و پرکردنهوی پیویستی ههژارمکانیان و تیرکردنی برسپهکانیان و پویشینی بی بهرگهکانیان.

سوننهت و کتیبهکانی ژیاننامه پرن له جیبهجی کردنی ئهه ئایهته پیروزه، هس له پیغمبری خواوه (د.خ)، به هاوه لانهوه ههتا دهگاته سهردهمی خویشمان.

## چهند بابته تیک که زیاده روه ی پیوه یه

به رامبه ر به په نادراوه کان، هه نگرانی بیروباوه ری "وَلَاءٌ وَ بَرَاءٌ"  
بروایان پیی هه یه

- پیویسته لینیان به ری بکه ین: ئه و ئایه تانه ش ده هیننه وه که جهخت له سه ر ئه م بیروباوه رهیان ده کاته وه، جا ئه وه ی که لله جهوت مافه که دا هینامان به سه بو وه لآم دانه وه یان، هه روه ها ئه م بابته همان به پیی پیویست روون کردو وه ته وه له په رتووکی: (قضية الولاة والبراء .. مفهومها وتشأتها) ئه ویش به شیکه له چاپکراوه مکانی ئه م زنجیره.

- دروست نیه بکرین به هاوری و هاومه جلس، وه دروست نیه خواردنی ده ستیان بخوری: وه لآمی ئه مه ش له قورئاندا ئه م ئایه ته یه: (الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ) [المائدة: ٥] واته: له ئه م رووه هه رچی خوراکي چاک و پا که بو تان هه لآل کراوه و خواردنی ئه وان ه ی که کتیبی ئاسمانییان پیدراره بو تان هه لآله، خوارده مهنی ئیوه ش هه لآله بو ئه وان، ئافره تانی داوین پاک له ئیمانداران و ئافره تانی داوین پاک له وان ه ی کتیبیان پیدراره پیش ئیوه، هه لآله.

قورئانی پیرو ز به راشکاو ی هاوسه رگیری له گه ل خاومن ئاینه ئاسمانییه کانی تر دا هه لآل کردوه، هاوسه رگیری ش گریبه ستیکی تونده، به لآم ئیتر ئه م توندره وییه یان له زاراه ی "خو به ری کردن" هه سه رچاوه ی گرتوه.

- ریگرتن له خو چواندن پییان: شیخ ابن تیمیه روونی ده کاته وه که خو چواندن پییان له بابته دهره کییه کانداه بیته مایه ی خو چواندن له بابته ناوه کییه کانداه، ئه مه ش هه ر زیاده روه ییه، ئیمه جل له به ر ده کهن که له پیشه سازی ئه وان ه،

کاترمیر له دهست دهکین هر له پیشهسازی ئهوانه، موبایلهکانمان له پیشهسازی ئهوانه، دهرمانهکانمان له پیشهسازی ئهوانه، نیوهنگیری لهم بابهتهیا ئهوهیه که خۆمان نهچونین پنیان له هر شتیکدا پهیوهندی به ئاین و بیروباوهریانوه ههیی.

ئهوهی که باسمان کرد له بارهی پهنادراوهکانهوه ئهوه راسته و یهک دهگریتهوه لهگهل دهقهکانی قورئان و سوننهت و کار و کردهوهی هاوهلان و شوینکهوتووان، دروود و میهرهبانی خوی گهوره برژی بهسه پنیغمبهری نازدار محمد و بهسه ئال و یار و یاههران و شوینکهوتووانی.



چاپی یہ کہم  
2020